

Cumhuriyet Gazetesi, Bilim ve Teknoloji Eki, 17 Ağustos 2012 (Sayı 1326).

Ayhan Sıtkı Demir

Prof. Dr. Ayhan Ulubelen (Bilim Akademisi Üyesi) Emekli Öğretim Üyesi

Gazetede vefat haberini aldığım arkadaşım Prof. Dr. Ayhan Sıtkı Demir'i Almanya'dan Türkiye'ye döndüğü yıllarda tanıdım.

Sanırım ilk tanışmamızda bir Kimya Kongresinde idik. İsmi literatürlerden biliyordum. O, çok iyi bir organik kimyacı olarak ülkemizde yeni yeni tanınıyordu. Ben ise bir bitki kimyacıydım, ama dertlerimiz aynı idi. O yıllarda malzeme ve çalışmalarımıza destek olacak alet yokluğu çekiyorduk. En çok da *Nükleer Magnetik Rezonans* aleti gerekli idi.

Ne iyi bir tesadüf, TÜBİTAK Marmara Enstitüsü'nün o sıralarda müdürü olan Prof. Dr. Erdoğan Şuhubi, Matematikçi olmasına rağmen Kimyacıların bu ihtiyacını gördü ve belli bir grubun doğru dürüst bilimsel araştırmalar yapabilmesi için en azından bu aletin alınmasına karar verdi ve cihazın alınmasında öncü oldu. Daha sonra Prof. Şuhubi, *Mass* gibi daha başka hayati aletlerin alınmasında da etkili oldu.

O günlerin biraz öncesinde yönetim kurulunda bulunduğum Kimya Mühendisleri Odası'nın İstanbul şubesi, genç kimyacıları bilgilendirmek amacı ile seminerler düzenleme kararı almıştı. Bu seminerlere ilk olarak Ayhan beyi davet ettik. Seminerlerimizde genç kimyacılar, daha doğrusu hepimize çift boyutlu NMR'ı anlatmasını rica ettik, etraflıca anlattı, birkaç gün bizleri aydınlattı.

Ayhan beyle dostluğumuz hep devam etti. Onun çok akıllıca kurguladığı bitkilerin etkin maddelerinin sentezleri çalışmaları ya da benzer başka organik sentez çalışmaları gerçekten benim gibi Türkiye’de organik sentezlerin büyük ölçüde yapılması gereğini duyan biri için harika bir olaydı. Ayhan bey güzel bir ekip kurmuştu, onlarla arkadaşça ilişkileri vardı ve onların çok iyi yetişmesi için çalışıp duruyordu. Dış dünya ile de iyi ilişkileri vardı, pek çok bilim insanı ile temas halinde idi, ortak projeleri vardı, ortak çalışmalar ve yayımlar yapıyordu.

Eşi Alman asıllı, iyi bir ailenin kızıydı. Ankara’da eşi ile mutlu bir hayatları vardı, çocukları yoktu ama çok sayıda kedi ve köpekleri vardı, zaman zaman kediler hakkında da konuşurduk.

Ben onun TÜBA üyesi olması sırasında raportörü idim, çok güzel bir CV si vardı, gurur verici idi. TÜBA’ya üye seçilmesine karşın bir türlü TÜBİTAK bilim ödülü Ayhan beye verilemedi, şu ya da bu nedenle... O ise, filozofça boş verin önemli değil demiş, bir iki teşebbüsten sonra da yakasını bırakmıştı. Daha pek çok önemli araştırmalar yapabilecekken ve yeni gençlerin yetişmesine büyük katkıları olabilecekken sigara içmeyen, et yemeyen, mazbut ve düzenli bir hayatı olan Ayhan Demir henüz 60 yaşında kalbine yenik düştü.

Son ana kadar kongrelerde konuştu, son ana kadar laboratuvarında idi. Kendisine rahmet, geride kalan eşi Angelika hanıma ve öğrencilerine ve tüm kimya camiasına sabır diliyorum.